

Αριθμός απόφασης 6870 /2013

Αριθμός κατάθεσης αγωγής : 45527/2011

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή Κυριακή Παπαδοπούλου, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διοίκησης του Πρωτοδικείου, και από τη Γραμματέα Μαγδαληνή Νικολή.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του στις 18 Δεκεμβρίου 2012 για να δικάσει τη με αριθμό κατάθεσης 45527/2011 αγωγή, μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ : Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «
ανώνυμος εταιρεία γραφικών τεχνών και εκδόσεων », που εδρεύει
στη και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε διά του
πληρεξούσιου δικηγόρου της

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ : κατοίκου ,, ο
οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξούσιας δικηγόρου του

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των
διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις
τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ως εκδότης νοείται το φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο συμβάλλεται με τον δημιουργό και αναλαμβάνει την ενοχική υποχρέωση της «έκδοσης» του έργου, ήτοι της αναπαραγωγής και διανομής του στο κοινό (βλ. Γ. Κουμάντο, Πνευματική ιδιοκτησία, 2002, 8η έκδ., σελ. 338, Α. Δεσποτίδου, Φύση και λειτουργία της εκδοτικής σύμβασης, 2003, σελ. 115, Χ. Τσίγκου, Εκδοτική σύμβαση, στο έργο Πνευματική ιδιοκτησία, Λημματογραφημένη ερμηνεία, 2008, σελ. 168). Οι εκδότες προστατεύονται κατά της αναπαραγωγής της στοιχειοθεσίας και της σελιδοποίησης των έργων που έχουν εκδώσει, ήτοι αφορά έργα αναπαραχθέντα και διανεμηθέντα στο κοινό με τη διάταξη του άρθρου 51 του ν. 2121/1993 που ορίζει ότι «Εκδότες εντύπων έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την αναπαραγωγή, με φωτοτυπικές, ηλεκτρονικές ή όποιες άλλες μεθόδους, για σκοπούς εκμετάλλευσης,

της στοιχειοθεσίας και της σελιδοποίησης των έργων που έχουν εκδώσει». Με την παραπάνω διάταξη εισάγεται στην ελληνική έννομη τάξη ειδικό συγγενικό δικαίωμα των εκδοτών στη σελιδοποίηση/στοιχειοθεσία. Η σελιδοποίηση περιλαμβάνει την τυπογραφική διάταξη, την καταχώρηση κειμένων, γραφικών και εικόνων, τη σχεδίαση, την εικονογράφηση, την επιλογή γραμματοσειρών, την τοποθέτηση στιγμάτων και άλλων γραφικών που καθορίζουν τη μορφή ενός εντύπου. Η στοιχειοθεσία είναι η τεχνική που καθορίζει την οικογένεια και τον τύπο των γραμμάτων, το μέγεθος τους και τη φόρμα που θα τους δοθεί με στόχο την τακτοποίηση των κειμένων στη σελίδα, ώστε μαζί με το υπόλοιπο υλικό (φωτογραφίες, σκίτσα, κ.λπ.) να είναι ευανάγνωστα και καλαίσθητα. Η στοιχειοθεσία και η σελιδοποίηση κατά κανόνα δεν παρουσιάζουν το αναγκαίο δημιουργικό ύφος, ώστε να θεωρηθούν έργα των εικαστικών τεχνών. Τούτο, όμως, δεν επιδρά στην προστασία τους, αφού το άρθρο 51 του ν. 2121/1993 δεν θέτει ως κριτήριο την ιδιομορφία ή πρωτοτυπία της στοιχειοθέτησης ή σελιδοποίησης (βλ. Α. Κοτσίρη, Ειδικό συγγενικό δικαίωμα εκδοτών - Ο τίτλος εντύπου ως σήμα και διακριτικό γνώρισμα, ΔΕΕ 2003, 597 επ., Κοτσίρη-Σταματούδη, Ερμ. Ν 2121/1993, α. 51, 1, 4-5, 16/Κυπρούλη). Κατά, δε, το άρθρο 65 παρ. 1 του ν. 2121/1993, σε κάθε περίπτωση προσβολής της πνευματικής ιδιοκτησίας ή του συγγενικού δικαιώματος, ο δημιουργός ή ο δικαιούχος του συγγενικού δικαιώματος μπορεί να αξιώσει την αναγνώριση του δικαιώματός του, την άρση της προσβολής και την παράλειψή της στο μέλλον. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 18 ΚΠολΔ, το Πολυμελές Πρωτοδικείο είναι αρμόδιο για όλες τις διαφορές, για τις οποίες δεν έχουν αρμοδιότητα τα Ειρηνοδικεία ή τα Μονομελή Πρωτοδικεία. Στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου υπάγονται, μεταξύ άλλων, και οι ανεπίδεκτες χρηματικής αποτίμησης ιδιωτικού δικαίου διαφορές, που συγχρόνως δεν υπάγονται στην εξαιρετική αρμοδιότητα κατ' άρθρο 17 του ΚΠολΔ του Μονομελούς Πρωτοδικείου. Ανεπίδεκτες χρηματικής αποτίμησης διαφορές είναι εκείνες που έχουν ως αντικείμενο το οποίο από τη φύση του δεν έχει χρηματική αξία, κι αν ακόμη η απόφαση που θα εκδοθεί έχει οικονομικές συνέπειες για τον εναγόμενο. Τέτοια είναι και η αγωγή αναγνώρισης του συγγενικού δικαιώματος του εκδότη, άρσης και παράλειψης της προσβολής του (βλ. σχετ. ΕφΑθ 1711/1991 Δ 22, 912, ΕφΑθ 2916/1982 Αρμ 37, 473, ΜΠρΑθ 3432/2010 ΕπΕμπΔικ 2010, 919, ΜΠρΘεσ 9688/2004, 19661/2003 αδημ.). Τέλος, κατά τη διάταξη του άρθρου 46 ΚΠολΔ, αν το

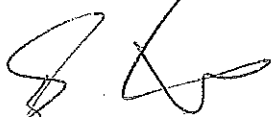
Δικαστήριο δεν είναι καθ' ύλην αρμόδιο, αποφαινεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και προσδιορίζει το αρμόδιο Δικαστήριο, στο οποίο παραπέμπει την υπόθεση. Στην προκειμένη περίπτωση, με την υπό κρίση αγωγή, η ενάγουσα εταιρεία, που διατηρεί στη εκδοτικό οίκο, εκθέτει ότι, κατόπιν συμφωνίας με τον Τομέα Παθολογίας του Τμήματος Ιατρικής του , είναι εκδότρια του δίτομου συγγράμματος με τίτλο », με συγγραφείς το σύνολο των μελών ΔΕΠ του Τομέα Παθολογίας, όπως ειδικότερα το σύγγραμμα περιγράφεται στην αγωγή, το οποίο προμηθεύει, αντί σχετικού τιμήματος, στο Υπουργείο Παιδείας, διά βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων για την περαιτέρω διανομή του στους φοιτητές του Στ' εξαμήνου της Ιατρικής Σχολής του από το έτος 1998. Ότι κατά το ακαδημαϊκό έτος 2011 – 2012, λόγω τροποποίησης της σχετικής νομοθεσίας, αποφασίσθηκε από το Υπουργείο η διανομή προς τους φοιτητές μόνο του πρώτου εκ των δύο τόμων του ανωτέρω συγγράμματος. Ότι, από τον Σεπτέμβριο του 2011, ο εναγόμενος, ο οποίος διατηρεί στη ατομική επιχείρηση με χαρτικά, internet, αναλώσιμα, φωτοτυπίες, παράνομα, ήτοι χωρίς την άδεια της ενάγουσας, και υπαίτια, προβαίνει σε μαζική και ολική αναπαραγωγή πιστών φωτοτυπικών αντιγράφων του δεύτερου τόμου της Γ' έκδοσης του ανωτέρω συγγράμματος, το οποίο εν συνεχεία πωλεί στους φοιτητές και στο κοινό αντί του τιμήματος των 30,00 ευρώ, προκαλώντας στην ενάγουσα περιουσιακή και ηθική ζημία, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα. Ζητεί, δε, α) να αναγνωρισθεί το συγγενικό της δικαίωμα, ως εκδότριας, επί του εν λόγω συγγράμματος, β) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παύσει να αναπαράγει με φωτοτυπίες, ηλεκτρονικές ή όποιες άλλες μεθόδους, για σκοπούς εκμετάλλευσης, το εν λόγω σύγγραμμα, καθώς και να παύσει να εκθέτει, κατέχει και διαθέτει προς πώληση αντίγραφα αυτού, και να παραλείπει στο μέλλον τις παραπάνω ενέργειες, με απειλή κατ' αυτού χρηματικής ποινής και προσωπικής κράτησης, γ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 44.512,22 ευρώ, που αποτελεί το διπλάσιο της αμοιβής που συνήθως καταβάλλεται για το είδος της εκμετάλλευσης που έκανε χωρίς την άδειά της, κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα, και δ) να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να της καταβάλει το ποσό των 30.000,00 ευρώ ως χρηματική της ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης, λόγω της μείωσης της φήμης και της αξιοπιστίας της, τα ανωτέρω ποσά με τον νόμιμο τόκο από την επίδοση της αγωγής. Επίσης, ζητεί να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και να καταδικασθεί ο εναγόμενος στα

δικαστικά της έξοδα. Με αυτό το περιεχόμενο και αιτήματα, η αγωγή αναρμόδια καθ' ύλην εισάγεται προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, καθώς αρμόδιο καθ' ύλην είναι το Πολυμελές Πρωτοδικείο. Και τούτο διότι στο δικόγραφο της ένδικης αγωγής σωρεύονται αντικειμενικά κύρια αγωγή για αναγνώριση συγγενικού δικαιώματος εκδότη, για άρση της προσβολής του και παράλειψή της στο μέλλον (αιτήματα με στοιχεία α' και β', ως ανωτέρω), που στηρίζεται στις διατάξεις των άρθρων 51 και 65 παρ. 1 του ν. 2121/1993, διαφορά η οποία δεν είναι αποτιμητή σε χρήμα και, επομένως, ανήκει στην αρμοδιότητα του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την ανωτέρω νομική σκέψη, και κύρια αγωγή επιδίκασης συνολικού ποσού 74.512,22 ευρώ, για αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης (αιτήματα με στοιχεία γ' και δ', ως ανωτέρω), διαφορά που ανήκει λόγω ποσού στην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πρωτοδικείου. Οι ανωτέρω αγωγές παραδεκτά σωρεύονται, κατ' άρθρο 218 παρ. 1 ΚΠολΔ, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις που τίθενται με τη διάταξη αυτή και ειδικότερα δεν είναι αντιφατικές μεταξύ τους, υπάγονται στην τοπική αρμοδιότητα του ίδιου Δικαστηρίου και στο ίδιο είδος διαδικασίας και η σύγχρονη εκδίκασή τους δεν επιφέρει σύγχυση, αντίθετα διευκολύνει την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς, την οικονομία της δίκης και αποτρέπει τον κίνδυνο έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων. Πλην όμως, ως προς την καθ' ύλην αρμοδιότητα, λόγω της προφανούς συνάφειας του αντικειμένου της αγωγής αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης με το αντικείμενο της αγωγής αναγνώρισης συγγενικού δικαιώματος, άρσης προσβολής του και παράλειψης στο μέλλον, καθόσον η επιδίκαση αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης συνδέεται ουσιαστικά με την παράβαση των διατάξεων του ν. 2121/1993, αρμόδιο καθ' ύλην Δικαστήριο και για τη σωρευόμενη αγωγή αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης, κατ' άρθρο 31 παρ. 2 και 3 ΚΠολΔ, είναι το ιεραρχικά ανώτερο Πολυμελές Πρωτοδικείο. Συνεπώς, πρέπει το παρόν Δικαστήριο, κατ' άρθρο 46 ΚΠολΔ, να κηρυχθεί καθ' ύλην αναρμόδιο προς εκδίκαση της αγωγής και να παραπέμψει την εκδίκασή της στο καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο Πολυμελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης. Τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων πρέπει να συμψηφισθούν κατ' άρθρο 179 περ. β' ΚΠολΔ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ κατ' αντιμωλία των διαδίκων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο προς εκδίκαση της αγωγής.

ΠΑΡΑΠΕΜΠΕΙ την εκδίκαση της αγωγής στο καθ' ύλην αρμόδιο Πολυμελές
Πρωτοδικείο

ΣΥΜΨΗΦΙΖΕΙ τα δικαστικά έξοδα των διαδίκων. _

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε δημόσια και έκτακτη
συνεδρίαση στο ακροατήριό του στη την 01.04.2013, απόντων των
διαδίκων και των πληρεξούσιων δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

